

veed, skiltes af med 8,000 Rd. Med al Unerkjendelse af det ærede Medlems Hæderlighed, paa hvilken jeg ikke har villet kaste den fjerneste Skygge, hvad jeg endnu mindre vil gjøre nu; for jeg trø, at der ved Siden af de officielle Forhandlinger med mig, er gaaet andre Forhandlinger, hvorved det ærede Medlem maasse ikke har været bekendt. Forinden man begjerede min Udtalelse om Garanti-spørgsmaalet, havde man altsaa allerede solgt Koncessionsen (E. C. Nyholm: Derom har jeg selv oplyst); — det er muligt — og man har betinget sig, at det, der, naar den kunde sælges, kom ud af den over 25,000 preussiske Thaler, skulde tilhøre de Herre, med hvem Handelen blev gjort. Det er igjennem denne Mand, at det Konfortium blev skaffet tilveie, som senere fremtraadte (Modsigelse); — jo, det er rigtigt — og naar den ærede Forespørger har sagt, at han havde underrettet mig om, at de fremmede Herre vare traadte ind i Konfortiet, staar dette ogsaa at læse i de Dokumenter, der ere meddelte, men der staar tillige at læse, at Indenrigsministeren kun tog denne Meddelelse til Efterretning, hvorimod han for Øvrigt fastholdt, at han Inter havde med dem at gjøre. Da man nu fremdrager mundtlige Meddelelser af mig, maa det være mig tilladt at sige, at jeg samtidig meddelte de Herre, at de her havde foretaget et Skridt, hvortil de ikke vare berettigede, og det var Grunden, hvorfor jeg ikke vilde modtage disse fremmede Herre; thi de Herre Andrager havde ikke den Gang Lov til at overdrage deres ansøgte Koncession til nogen Anden. Det være langt fra mig, at jeg billiger de Transaktioner, der, som sagt, mig uafvidende, og i alt Fald mig uvedkommende, ere blevne førte for at kvæle dette Projekt; men lige overfor Ytringer, som det ærede Medlem har brugt, siger jeg, at skal jeg behandle mig Noget, er det det, at jeg lige fra Først til Sidst har været loyal overfor de Herre og har vægret mig ved at gaa ind paa nogen som helst Forhandling med nogen Anden, forinden det var givet, at de Herres Projekt ikke kunde gjenneføres. Da dette Tidspunkt imidlertid var kommet, ansaa jeg mig forpligtet til at tage det Projekt, som efter min Formenting

syldbestgjorde de Fordringer, man her ønskede at se syldbestgjort; ved at indlade mig med det sjællandske Jernbaneselskab (E. C. Nyholm: Skrivelsen af 12te August til det sjællandske Jernbaneselskab!). Skrivelsen af 12te August, siger det ærede Medlem. Dengang havde det sjællandske Jernbaneselskab spurgt, om det kunde faae Koncession, men derpaa har jeg under den nævnte Dato svaret, at jeg ikke kunde give det noget Tilfagn, fordi jeg var bunden lige over for Andre, og fordi denne Sag ikke blev afgjort før den 1ste Oktober; jeg skulde tro, at dette var en Afvisning. Jeg havde da ikke talt med et eneste Menneske herhørende til det sjællandske Jernbaneselskab, men efterhaanden som alle disse Intriger, og — lad mig sige det — alle disse Handeler bleve mig bekendte, saaledes at det blev mig klart, at der ikke blev Noget af de Herres Koncession, fandt jeg det uforvarligt af mig at vægre mig ved at give det sjællandske Jernbaneselskab Lov til at undersøge Terrainet, ligesaa vel som jeg havde givet de ærede Herre, da de søgte derom, Lov dertil. Jeg indrømmer, at Sagen har været den ærede Forespørgers Allvor, men han har neppe rigtig kjendt, eller i alt Fald har han ikke gjenneffruet de Rænker, der gjenneimkrydsede hans Planer. (E. C. Nyholm: Jo!) Derfor det ærede Medlem havde gjenneimffruet disse Rænker, vilde han forlængst være kommen til en anden Anffruelse end den, han nu her søger at gjøre gjældende. Denne Koncession eller rettere denne Udfigt til en Koncession, den ansøgte Koncession, er solgt mindst tre Gange under Sagens Forløb. Det første Salg har jeg allerede nævnt; det andet ligesaa, idet jeg behandlede de Herre, at de havde disponeret over den ansøgte Koncession uden at være bemyndigede dertil; det tredje Salg er det, som alle de Herre kjende, og som gif ud paa, at man overhovedet opgav at faae Koncessionen. Jeg fastholder, at jeg bestemt har afvist det sjællandske Jernbaneselskab, da det først havde svaret mig undvigende, og at jeg har afvist det, saalænge jeg troede paa Muligheden af, at de Herre, med hvem jeg aldeles loyalt var gaaet ind, vilde være i